Löpnummer	24
1980 -08- 11	

INTERN
UFO-Sverigeinformation

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHÅLLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utges av Riksorganisationen UFO-Sverige.
Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson,
Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.
Redaktionens telefon: 0224/ 1 7 7 7 1
Tryckning och distribution: Leif Andersson,
Ryd, 380 60 FÄRJESTADEN. Tel. 0485-373 33
Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgirokonto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Som dom flesta redan känner till så har UFO-Sverige genomgått något av en förvandling. Man kan kanske säga att UFO-Sverige har skrivit historia.
I och med att Riksorganisationens grundare lämnat oss och vi därigenom även mist vår utåtriktade tidning, har vi varit föranledda att starta ett nytt språkrör för UFO-Sverige, UFO-Sverige Aktuellt. Det har varit en lång och arbetsam kamp fram till första nummret som utkommer i dagarna.
Det har varit många frågor som måste besvaras och många trösklar som måste överstigas, tack och lov har dom inte varit allt för höga.

Allt detta arbete fram till första nummret har varit helt omöjligt utan UFO-Sveriges lokalgruppers stöd.

Vår nya tidskrift är ett påtagligt bevis för att man kan nå resultat bara man hjälper till Och det har man verkligen gjort.

Jag vill därför Varmt tacka alla lokalgrupper och enskilda medlemmar som så helhjärtat ställt upp ekonomiskt, med namn på resp. gruppers medlemmar och med material.
Det är tre ingredienser som är livsviktiga för en tidning.
Man klarar inte av att utge en tidning bara för att man kanske har pengar. Man måste ha material och någon att skicka den till också. Det har vi nu tack vare Er kära läsare.
Ännu en gång TACK.

Jag hoppas också att Ni i fortsättningen förser oss lika flitigt med material som hittills. Vi behöver uppsjö av den varan.
Interntidningen behöver också material för sin existens.

Jag vill sluta ledaren med att tillönska alla som läser denna tidning En trevlig och varm sommar.
Kör försiktigt och simma lungt.

M a t s

****

OBS **OBS**

Ni som eventuellt har ett eller fler teleskop till salu eller om ni känner någon som har teleskop och tillhörande artiklar. Vänd er till. UFO-Säffle, c/o Gunnar Edebrant, Häggvägen 5, 661 00 Säffle. Tel:0533-13421.

****

Av de stjärnor vars dimensioner man har mätt från jorden är den största, jättestjärnan IRS 5 i Perseus spiralarm i Vintergatan. Den är större än hela vårt solsystem, i januari 1973 uppmättes den till c:a 15 miljarder kilometer.

Alfa Herculis, en huvudstjärna och en "ledsagande" dubbelstjärna, omges av ett kallt moln av kosmiskt stoft. Detta stjärnsystem som är synligt från jorden med blotta ögat, har en diameter av 275 miljarder km.

A.N.N/SAT.

RIKSORGANISATIONEN UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP

Svenska arbetsgrupperna för UFO identifie...

RIKSORGANISATIONEN
FÖR IDEELL SAMVERKAN
I UFO-FRÅGOR

*

Postadress:
UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP
~~Östra Thulegatan 43~~ Box 175
733 00 SALA
Tel.: 0224-177 71, 0171-320 35

UFO-SVERIGES STÖDFOND
POSTGIRO 23 90 52-4

*

Postadress:
UFO-SVERIGES CENTRALGRUPP
~~Östra Thulegatan 43~~ Box 175
733 00 SALA
Tel.: 0224-177 71, 0171-320 35

Handläggare

Datum

PROTOKOLL

fört vid sammanträde med Riksorg. UFO-Sveriges Centralgrupp 1980 05 12

Närvarande: Mats Nilsson, Håkan Ekstrand, Christer Nordin och Karl-Olof Pettersson

§ 1. Ordf. förklarade mötet öppnat.

§ 2. Förslag till dagordning godkändes.

§ 3. Styrelsen diskuterade den uppkomna sitationen med anledning av att Carl-Axel Jonzon och föreningen UFO-Information genom ombud på UFO-Sveriges riksstämma anmält sitt utträde ur Riksorganisationen UFO-Sverige.
Håkan Ekstrand meddelade att Carl-Axel Jonzon bekräftat detta personligen per telefon.
Styrelsen konstaterade därmed att ingen tvekan råder om utträdet.

§ 4. Som en konsekvens av ovanstående innebär detta att:

a. Tidskriften UFO-Information inte längre är medlemsorgan för Riksorganisationen UFO-Sverige.

b. UFO-Sveriges medlemsregister (lika med tidskriften UFO-Informations prenumerantregister) icke längre är tillgängligt.

c. UFO-Sveriges arkiv med UFO-rapporter m.m. som byggts upp genom idelt arbete av fältrapportörer och medlemmar och som hittils förvarats hos Carl-Axel Jonzon, Lagmansberga Brunnsgård Skänninge icke längre är direkt tillgängligt.

d. Adressen; UFO-Sverige Box 16 596 01 Skänninge inte längre får användas som organisationens adress.

§ 5. På grund av detta beslöt styrelsen att meddela postmästaren i Skänninge att post adresserad till UFO-Sverige skall eftersändas till: Box 175 733 00 Sala.

§ 6. Styrelsen beslöt även att ta kontakt med Carl-Axel Jonzon för att närmare diskutera de juridiska och praktiska frågorna med anledning av de i paragraf 4 uppkomna konsekvenserna.

§ 7. Mötet avslutades.

Christer Nordin

Justeras: H. Ekstrand

KUNGL PATENT- OCH REGISTRERINGSVERKET

UTGIVNINGSBEVIS för periodisk skrift

Datum: 1980-05-09

Ub 11814

Patent- och registreringsverket meddelar härigenom bevis att hinder enligt tryckfrihetsförordningen inte möter att utge nedannämnda periodiska skrift.

Skriftens titel UFO - Sverige - Aktuellt
Utgivningsort Sala
Skriftens ägare UFO-Sverige

Detta bevis gäller intill dess det återkallas.

Inga Hoff

Marianne Eriksson

Avskrift till

postverket

akten

Patent- och registreringsverket
Gatuadress
Valhallavägen 136
Stockholm

Postadress
Box 5055
102 42 STOCKHOLM

Telefon
08-22 55 40

RESUMÉ

Från UFO-Sveriges planeringskonferens den 31/5 -80.

1. En grundlig genomgång av vad som hänt det senaste kvartalet gjordes med anledning av UFO-Sveriges förändrade situation. Vi anser därmed det skedda som ett avslutat kapitel och hoppas nu att få en lugn och harmonisk utveckling av UFO-Sverige.

2. En presentation av UFO-Sveriges nya tidning UFO-Sverige Aktuellt och de människor som håller i den.
En mängd förslag och idéer framkom och noterades tacksamt av redaktionen.

3. Dekaler, klistermärken och jackmärken åtog sig Köpings UFO-förening att framarbeta. En ev. tröja för UFO-Sveriges medlemmar utreds av Stockholms UFO-förening.

4. Förslaget påen europeisk UFO-kongness mottogs positivt, men man ansåg att det nordiska samarbetet först skulle organiseras innan en sådan anordnas.

5. Under ca ett år har URD (UFO Rapport & Data) upprepade gånger fört fram förslag om samarbete med UFO-Sverige. Redan vid första förfrågningen, där URD lovade UFO-Sverige guld och gröna skogar (bl.a tillgång till hemliga arkiv på FOA!! Att det fanns 12 insatsberedda forskare!) Ställde dåvarande centralgrupp ett antal frågor (bl.a vilka hemliga arkiv?? Vilka insatsberedda forskare?? Sammanlagt ett 10-tal frågor.) Som ovilkorligen måste besvaras innan fortsatta diskusioner kunde äga rum. Något sådant svar har dock ej influtit och på grund härav anser UFO-Sverige denna fråga slutdiskuterad.

Genom åren har varje ny centralgrupps ordförande fått samma förslag, man har vädrat morgonluft från URD´s sida, sett en chans att få vara med och ta del av UFO-Sveriges material.
Frågan om ett eventuellt samarbete med Projekt URD behandlades vid 1975 års riksstämma där ett enhetligt beslut togs, att något samarbete med URD ej var aktuellt. Förhållandet är detsamma i dag. I stället arbetar krafter inom UFO-Sverige med att utarbeta ett eget data-system.

Ett hjärtligt tack till "våra" flickor i köket som inte bara med den goda maten utan också med ett glatt humör fick konferensdeltagare att stortrivas.

VISDOMSORD:

Bären varandras bördor, sona varandras synder och läggen edra näsor i varandras blöt.

++++++++++++

Ödet: Vår Herres pseudonym då Han inte vill stå som ansvarig utgivare.

NYA GREPP

Prenumeration på UFO-SVERIGE-AKTUELLT inkl.

Medlemsavgift för år .....

mottagen av

.....

.....

.....

Redovisad postgiro 50 50 60-4

den .....19.....

MEDLEMSKORT
i Riksorg. UFO-Sverige
inkl. prenumeration på
UFO-SVERIGE-AKTUELLT
för år .....

Namn .....

Adress: .....

Betalt den .....19.....Kr.....

.....

Kvitteras

För att skaffa fler medlemmar till UFO-Sverige och därigenom fler prenumeranter till vår nya tidskrift UFO-Sverige Aktuellt, har vi tagit fram häften med medlemskort. Dessa har vi tänkt att man kan ha med sig i fickan och när som helst värva nya medlemmar.
När man får tag på en intresserad skriver man hans namn och adress dels på det avrivbara medlemskortet dels på den kvar varande talongen. Kom ihåg att kvittera på medlemskortet.
Årets medlemsavgift är 30:-

Ni som känner för detta nya grepp, hör av er till UFO-Sverige Box 175, 733 00 Sala. Tel 0224-17771, 12182.

Poängen är alltså att utnyttja situationen och "rycka" den intresserade på pengar direkt.
Lämnar man t.ex ett inbetalningskort slarvas det ofta bort, vederbörande har ej ärende till posten ets ets.

Det här prenumerationshäftet är således ett sätt att smida medan järnet är varmt.

1921 konstaterades att vårt solsystem - med solen, de nio större planeterna, de 32 drabanterna eller månarna, asteorider och kometerna - befinner sig omkring 27000 ljusår från Vintergatans centrum, vars diameter är 100 000 ljusår och som består av c:a 100 miljarder stjärnor. Den stjärna som är längst bort inom vårt eget solsystem bör ligga c:a 75 000 ljusår eller 750 000 biljoner km. från jorden.

Den lättaste kända stjärnan är Strands stjärna i stjärnbilden Svanen (Cygnus), dess vikt är bara 0,8 ‰ av solens, d.v.s. 14 kvadrilioner (24 nollor) ton.

A.N.N/SAT

Samarbetsavtal angående klippbevakning

Riksorganisationen UFO-Sverige = Arkivet för UFO-forskning (A.F.U.)

§ 1. AFU:s nuvarande klippabonnemang hos AB Pressurklipp delges snarast möjligt Riksorganisationen UFO-Sverige på så sätt att AB Pressurklipp ombeds att adressera klippen direkt till av riksorganisationen utsedd representant (f.n. Stig Aggestad, c/o Björkman, Gibraltar, Fogdö, 152 00 Strängnäs).

§ 2. Klippen får av UFO-Sveriges representant användas i organisationens arbete, främst för dess rapportuppföljning, men även för andra ändamål, t.ex. organisationens tidskrift.

§ 3. Sedan klippen bearbetats av UFO-Sverige sänds materialet vidare till AFU:s representant (f.n. Anders Liljegren, Bäckgatan 15, 603 58 NORRKÖPING), för att användas vid redigering av AFU:s nyhetsblad samt slutarkiveras för att ingå i Arkivet för UFO-forsknings samlingar.

§ 4. Klippen skall komma AFU till del senast tre veckor efter det att UFO-Sveriges representant mottagit dem från AB Pressurklipp. Porton för dessa sändningar betalas av UFO-Sverige.

§ 5. UFO-Sverige har rätt att kopiera materialet under tiden fram till det överlämnats till AFU. Då det ligger i AFUs intresse att kunna arkivera ett fullständigt svenskt klippmaterial bör det material som tillställs AFU vara komplett och således även innehålla det rapportmaterial som i första hand förutsätts intressera UFO-Sverige.

§ 6. Sedan materialet överlämnats till AFU har AFU äganderätt till detsamma. UFO-Sveriges representanter kan dock på sedvanliga villkor, i Arkivet för UFO-forsknings verksamhet, ta del av materialet för speciella forskningsändamål.

§ 7. Kostnaden för klippbevakningen, enligt AB Pressurklipps fakturor, delas mellan AFU (60 %) och UFO-Sverige (40 %). Räkningarna sänds till Anders Liljegren som ansvarar för betalning via AFU:s postgirokonto. UFO-Sverige betalar till AFU:s postgiro (49 07 14-3) en månatlig preliminär summa av f.n. 118:-- som motsvarar 40 % av den genomsnittliga månatliga klippkostnad AFU redovisat föregående år. Vid utgången av varje kalenderår slutregleras kostnaden mellan parterna så att var och en betalar sin andel av årskostnaden.

§ 8. Var och en av parterna har rätt att med en månads varsel säga upp detta avtal, varvid klippabonnemanget till 100 % återgår till Arkivet för UFO-forskning.

Detta avtal godkännes, Stockholm den 24 juni 1980

/Christer Nordin/
Ordförande i Riksorganisationen
UFO-Sverige

/Håkan Blomqvist/
Ordförande i Stiftelsen
Arkivet för UFO-forskning

• Ordet fritt • Ordet fritt •

Det verkar ha uppstått lite oro kring Riksstämman, med den påföljd, att några grupper har gått ur, och detta föranledigar oss, att göra följande kommentar: det vore djupt olyckligt om inte vi skulle få ha arbetsro inom organisationen, ty även om vi kanske inte alla har samma åsikt, skulle det ju fungera om man utvisar lite förståelse och tolerans, ty i själva verket arbetar vi ju med samma fråga.

Det är ju helt klart, att det innebär ett stort arbete, att handha de praktiska dagliga rutiner, vilket ju har givit sig uttryck i att Thorvald har måst lämna ifrån sig sina uppgifter, men vi kan väl alla vara ense om att han har sått ett frö, som vi som är kvar kan arbeta vidare på.

Nu är det ju så, att en samlande organisation måste ha sin Centralgrupp, vilket framgår av stadgarna, var det förövrigt står, att högsta beslutande organ är Riksstämman och Centralgruppen, och har Riksstämman utsett den nuvarande Centralgrupp, har grupperna att följa detta beslutet vilken åsikt man än måst ha.

På den punkten kan det ju inte vara någon tveka eller hur?

Nu liggar det till på det sättet att uppstår det meningsskilljaktigheter, måste det hållas inom ramen för vad som är rimligt, och vad som speciellt är viktigt är att undgå att allmänheten får reda på sådant, ty då kan risken finnes att, allt vad som byggds upp under den tid vi har funnits till, raseras på kort tid, och det kan väl inte vara avsikten, tanken liggar nära till, att man genom att dra sig tillbaka, inte släpper sitt intresse, men däremot själva vill skapa sig en egen liten Centralgrupp, och det måste vara till gagn för ingen part, vi skall inte glömma, att, för var gång man delar på sig, blir varje del svagare, och till slut försvinnar allt upp i rök. Drar vix oss ner på denna låga nivå, kan vi ju inte göra gällande, att vi skall bemästra problem som or sakas av utomjordiska superintilligenser vilka skulle komma hit, inte heller skall vi kunna åta oss att utreda frågor vilka ställs oss av allmänheten, vi skulle inte

verka trovärdiga, ty vad en eventuell superintilligens i varje fall har kommit bort ifrån så måste det vara att osämja och annat groll löser dom säkert på ett helt annat sätt än vad vi vanligen känner igen från oss själva.

Döma själva.

"Den som ger sig i leken får leken tåla." finns det ett talesätt som säjer, vi måste därför alla dra åt samma håll i toleransens namn, det kan inte vara rimligt, att vår organisation skall gå till grunda, och vi ha missat en chans att föra ut vårt budskap till alla på detta klot ty vi har ju alla när allt kommer till allt samma intresse även om denna kan säjas vara mycket exklusiv, skall vi komma överens att sluta leden, här och nu.

vi hörs, lycka till alla UFO-grupper, hälsn.

Knud Jensen

COSMOS i Markaryd.

GAMLA METODER MINSKAR ENERGIBEHOVET.

Att man i större utsträckning använder vinddrivna generatorer för att pumpa vatten minskar kostnaderna för elektricitet och spar bränsle. I många länder var en gång i tiden vinddrivna generatorer det normala sättet att pumpa upp vatten, både för att vattna boskapen och för privat bruk. Elektriska pumpar gjorde att vinddrivna generatorer kom ur bruk. Men med tanke för de höga kostnadena för energi och bränsle installerar nu många människor, speciellt i jordbruksområden, vinddrivna generatorer för att pumpa vatten. Med tiden kommer anläggningskostnaden att vara mer än återbetald tack vare att man inte behöver betala kostnaderna för elektricitet och att underhållet är minimalt.

Innan det fanns luftkonditionering, var takfläktar med stora blad populära. På grund av energiproblem väcks nu återigen intresset för dem till liv. Dessa fläktar kan hållas igång för ungefär samma kostnad som en 60 watts glödlampa. En tillverkare sade: "Vår försäljning är 68 gånger större än vad den var för bara några år sedan." Han framhöll att en takfläkt kan komplettera luftkonditioneringen, för då termostaten står på 27 grader celsius, kan fläkten få det att kännas som 22 grader.

"ETTUSEN FLYGANDE TEFAT SIKTAS VARJE DAG!"

Rubriken drar onekligen ögonen till sig och lockar till vidare läsning.
Artikeln finns i Saxons veckotidning nr 20 1980.
Man kan vidare i artikeln läsa att det görs ca tjugo gånger fler UFO-observationer runt om i världen per dag, alltså omkring 20000 varje dag!!
Detta innebär att 19000 människor på vårt jordklot pga diverse "inre spärrar" och moraliska aspekter, blundar för att de sett något som skulle kunna vara ett UFO-fenomen. Dessa 19000 personer har med all säkerhet sett ex.vis ett flygplan förut, både dagtid och nattetid och vet hur dessa vanligen uppför sig på vårt himlavalv. (det största feltolkningsfenomenet idag är just flygplan). Om man nu ändå kallt räknar med att hälften av observationerna pga diverse omständigheter, t ex brytningsindex, väderlek, mörker, missbedömning av avstånd mm, är just misstolkningar, så återstår ändå nästan 10000 observationer som inte kommer till allmän kännedom och därmed inte kan utredas av kunniga UFO-loger.

I artikeln kan man vidare läsa att International UFO Investigative Bureau i Indiana USA, tar hand om de tusen observationer som rapporteras per dag. På denna byrå säger man att det blir allt vanligare att piloter som gjort UFO-observationer rapporterar dessa.
På det UFO-center där Dr J Allen Hynek är chef, berättar man att ca 1500 av de UFO-rapporter man får in varje år, kommer ifrån polismän.

Varför?, måste man fråga sig, får vi då i Sverige in så få UFO-rapporter ifrån just polis och militär? Orsaken är förmodligen inte den, att det inte gjorts någon UFO-observation av någon polis eller militär i vårt land. Nej, orsaken måste vara en annan. Tyvärr, är det ju ibland fortfarande så att om man gjort vad man tror är en UFO-observation och dessutom berättar om händelsen för allmänheten, så anses man en smula underlig, som "tror på sån't där". Det är alltså allmänhetens attityd och därmed även observatörens vilja att bibehålla sitt anseende, som avgör om händelsen skall komma kunniga UFO-loger och forskare till del eller ej.
Jag vet att denna "is" hos allmänheten håller på att smälta avsevärt och det är väl det som gör att vi inom UFO-Sverige (hoppas jag) med förenade krafter skall fortsätta att sakligt informera om UFO-fenomenets realitet och förekomst.

Annika Nordin
Stockholms UFO-förening.

"PALATSREVOLUTIONEN"

Det är beklagligt, och man blir beklämd när man tar del av vad som förekom på UFO-Sveriges riksstämma. Den oenighet som då uppstod hade ju till följd att det blev en s.k. "palatsrevolution". Man frågar sig om den var nödvändig? Osökt kommer tanken på det gamla ordspråket:"Enliga vi står söndrade vi falla".

Utan att tagaparti för någondera parten - så vill jag erinra om vilket oerhört arbete som uträttats av initiativtagaren till UFO-Sverige-Carl Axel Jonsson, för att inte tala om Thorvald Berthelsens insatser. Kunde man inte på stämmam talat med mindre bokstäver och för vårt gemensamma bästa ha enats? Latit egna intressen och egoistiska motiv vika, och samsats i bästa samförstånd.

Nu har det väl inte alltid fungerat tillfredsställande på grund av Centralföreningen funnits på en plats och tidn. UFO-information på en annan, och man har inte kunnat undga att märka att kommunikationerna däremellan inte alltid varit tillfredsställande. Trots ett stort ~~antal~~ antal rapporter influtit har nästan aldrig några svenska fall publicerats.

Enligt min åsikt bör i fortsättningen allt arbete i riksföreningens regi koncentreras till en plats. Att UFO-arbetet splittras upp till olika orter minskar effektiviteten. Av egen erfarenhet vet jag att sentensen:" Ju flera kockar ju sämre soppa", är tillämpligt i de flesta fall.

Vi i Kalmar-Olands UFO-förening har bitter erfarenhet av vad splittring inom en förening kan leda till. Vid ett tillfälle avgick hela styrelsen och drog flera andra medlemmar med sig. Då jag personligen har den åsikten, att det är viktigare att enigheten inom en förening bibehålles, än att egna idéer blir accepterade, stannade jag kvar och arbetar som förut. - Alltså föreningens bästa först och främst.

Fältrapportör
Gunnar Schelin
Borgholm

JÄTTESTOR TUMÖR BORTOPERERAD.

En kvinna, son vägde 172 kilo, hade buksmärtor och lades in på ett sjukhus i Kalifornien i USA. Efter några dagar lämnade hon sjukhuset och vägde då bara omkring 82 kilo. Under hennes sjukhusvistelse hade en grupp på sju läkare vid University of California Medical Center avlägsnat en godartad 90-kilos tumör på en av äggstockarna. Operationen tog fyra och en halv timme. "De stora problemen var egentligen av tekniskt slag", sade läkaren som var chef för gruppen. "Att avlägsna ett stycke av den storleken kräver att man noggrant ger akt på hjärt- och kärlsystemet och mycket noggrant analysera stycket för att undvika blodförlust och skador". Under operationen tappades omkring 72 kilo vätska ur kroppen, innan 18 kilo fast vävnad avlägsnades. Kvinnan hade trott att hon bara höll på att bli tjock.

CENTRALGRUPPEN INFORMERAR

Under sommaren och hösten kommer en utställning att arbetas fram av postmuseum och UFO-Sverige. Denna kommer att visas på postmuseum i Stockholm. Premiär den 26/9, ev. invigningstalare Bengt Feldreich. Representant för UFO-Sverige blir Christer Nordin. Detta unika samarbete har kommit till stånd tack vare ett initiativ från postmuseums utställningschef A. Hedman.

Vi söker förtfarande översättare och illustratörer för vår nya tidskrift UFO - SVERIGE - AKTUELLT. Det finns massor av material att jobba med. Just nu har vi 19 artiklar ute för översättning, men mer finns. Svenska orginalartiklar efterlyser vi också.

Som Ni kan se på annan plats i tidningen har vi tillsammans med AFU (Arkivet för UFO-forskning) upprättat ett samarbetsavtal gällande klipptjänst. Detta medför avsevärt reducerade kostnader för båda parter.

Tyvärr måste vi här också tala om att två UFO-föreningar har lämnat UFO-Sverige. Det är UFO-Tumba och UFO-Söderköping som per brev har önskat lämna organisationen. Vi beklagar detta ställningstagande men önskar dem en framgångsrik fortsättning

Nästa års riksstämma inträffar den 14/3 och inte som tidigare bestämt den 4/4. Stämman kommer att hållas på Folkets Hus i Stockholm och som vanligt består den av två avdelningar, en intern och en extern. Program och tidpunkter kommer att meddelas senare.

I slutet av oktober (närmare datum är ej bestämt) är UFO-Sverige inbjudna att deltaga i något som kallas SPACE - CON. 80. Det är en stor rymd- och sience fiction-kongress. Närmare upplysningar kommer i senare nummer.

****

Vårt solsystem roterar med en hastighet av 774 000 km/tim. kring Vintergatans centrum, och Vintergatan i sin helhet roterar med en hastighet av 2 172500 km/tim. 1 juni 1969 beräknades det att Vintergatan samtidigt med en hastighet av 580 000 km/tim. rör sig mot den synliga delen av vårt universum. Förutom vår egen galax som roterar ett varv på 225 miljoner år kring sin mittpunkt finns det 10 000 miljoner andra galaxer. De har varierande storlek ända upp till det största kända "föremålet" i rymden, radiogalaxen 3 C-236 i Lilla Lejonet, som är 18,6 miljoner ljusår i diameter och först observerades med ett holländskt radioteleskop i augusti 1974. Det närmaste himlakroppssystemet utanför vår egen galax är det Stora Magellanska molnet som syns i närheten av stjärnbilden Södra Korset och befinner sig 160 000 ljusår från vår galax.

A N N/SAM

UFO-SVERIGE

NUVARANDE ADRESS:

UFO-SVERIGE
BOX 175
73300 SALA

TEL: 0224-17771

POSTGIRO: 50 50 60-4

RAPPORTCENTRAL ADRESS:

STIG AGGESTAD
BRYGGARTORPSG. 4
633 58 ESKILSTUNA

TEL:016/134957
0152/30227

STÖDFONDENS POSTGIRO

23 90 52-4

ETT STORT TACK !

UFO-Sveriges nya tidskrift UFO-Sverige-Aktuellt är nu ett faktum. Det är många människors förtjänst att vi nu kan konstatera detta.

Jag vill här passa på att rikta ett stort tack till redaktören och ansvarige utgivaren Håkan Ekstrand och hans närmaste medarbetare för det storslagna och enträgna arbete som nedlagts på detta viktiga och betydelsefulla projekt.

Tacket riktar sig även till alla lokalföreningar och enskilda medlemmar som så välvilligt och generöst bidragit med ekonomiska medel för att kunna göra UFO-Sverige-Aktuellt till en faktisk verklighet.

Tidningen är nu distribuerad till många tusen intresserade människor över hela Sverige. Jagär helt övertygad om att den kommer att motas med stort intresse och fylla ett behov hos en vetgirig och intresserad men samtidigt kritisk allmänhet. Vi har nått detta mål tack vare kunniga och generösa medlemmar inom UFO-Sverige. Detta kan inte nog understrykas. Ett stort tack till er alla och en önskan om en skön sommar.

Christer Nordin
Ordf. för Riksorg. UFO-Sverige

Vi beklagar djupt att detta nummer är kraftigt försenat på grund av olika omständigheter: redaktionsförsening, produktionsavbrott, maskinerna på underhåll, semestertider, m.m.m.m.

Med vänliga hälsningar,
redaktions- och distributionsenheterna.

VELIKOVSKY FENOMENET

Har världen i historisk tid med knapp nöd undgått att kollidera med planeter som kommit in i nya banor och därmed hotat jorden? För tjugufem år sedan publicerades en uppseendeväckande teori om en kosmisk katastrof – en teori som de flesta vetenskapsmän ansåg kättersk och som somliga av dem har försökt tysta ner – och den debatteras fortfarande hetsigt av forskare runtom i världen. Men den senaste tidens rymdfärder och månlandningarna har visat att teorins upphovsman, Immanuel Velikovsky, inte hade så fel: ett anmärkningsvärt stort antal av hans "förryckta" påståenden har besannats

FRED WINNSHOFSKY

År 1950 publicerade en föga känd läkare och psykoanalytiker en bok i vilken han omvärderade antikens historia, ifrågasatte föreställningen om ett oföränderligt solsystem, bestred Darwins utvecklingsteorier och gjorde uttalanden som den vetenskapliga världen fann upprörande. Några exempel:

- Flera gånger under femtonde och åttonde århundradena f.Kr. var jorden nära att kollidera med andra himlakroppar. Dessa kosmiska tillbud förorsakade en serie katastrofer som ändrade den antika historiens förlopp.
- En mängd antika myter och sägner ger antydningar om vad som hände under dessa katastrofer. Vidare finns nedtecknade vittnesbörd om detta i Andra Mosebok och även i historiska och astronomiska texter på papyrusrullar och på sten- och lertavlor.
- Planeten Venus uppstod vid en våldsam eruption på Jupiter. Venus är alltså oerhört het.
- Universum är inte något vakuum som hyser enbart himlakroppar. Det är snarare genomkorsat av laddade partiklar och splittrat av magnetfält.

För de flesta historiker och astronomer 1950 var allt detta rent nonsens. Boken, "Worlds in Collision" (ung. "Världar i kollision") av dr Immanuel Velikovsky, kom i skottgluggen redan innan den publicerades. Den ledande bland angriparna var Harlow Shapley, en välkänd astronom som då var chef för Harvarduniversitetets observatorium. Velikovsky hade träffat Shapley på våren 1946 och i korthet skisserat slutsatserna av sitt långvariga studium av texter från antiken. Han frågade Shapley om denne ville läsa manuskriptet, som han då redan hade arbetat med i sex år, och utföra vissa experiment för att pröva hans teori. Shapley hade ont om tid och avböjde. Men om någon aktad forskare som han kände till kunde läsa manuskriptet först och godkänna det, sa Shapley, då skulle han också läsa det, och antingen han eller någon av hans kolleger skulle utföra de experiment Velikovsky föreslagit.

Manuskriptet gick nu till Horace Kallen, framstående forskare och fakultetsdekanus vid New School for Social Research i New York. Han läste det, blev imponerad och skrev till Shapley och begärde att experimenten skulle utföras. Shapley, som bara visste att solsystemets oföränderlighet bestreds i manuskriptet, svarade: "Om dr Velikovsky har rätt är alla vi andra galna."

Då bokförlaget Macmillan Company i början av 1950 tillkännagav att man tänkte publicera "Worlds in Collision" försökte Shapley hindra utgivningen och hotade att avbryta sina egna förbindelser med förläggaren. Det föreföll som en organiserad bojkott när Shapleys hotelse följdes av liknande brev från andra skrivande vetenskapsmän och från lärare som använde Macmillans läroböcker i sin undervisning. Boken låg praktiskt taget i pressarna, och Macmillan, som redan hade anlitat ett antal forskare för att granska Velikovskys manus, lät hastigt tre kritiker läsa det i sista minuten. Då de godkände det med två röster mot en fullföljde Macmillan produktionen och publicerade boken i april.

Det blev storm kring den. Många ansåg att Velikovskys idéer hade sina förtjänster och understödde hans rätt att ge uttryck åt dem. "Mot bakgrund av Velikovskys tes", sa Gordon Atwater, ordförande och intendent i Hayden-planetariet vid amerikanska naturhistoriska museet, "kan det som den moderna vetenskapen

stödet sig på nu omprövas." Atwater var så fängslad av Velikovskys idéer att han planerade att ordna en stjärnutställning vid planetariet som skulle åskådliggöra teorin i "Worlds in Collision". Han skrev också en recension av boken där han uppmanade folk att läsa den utan förutfattade meningar.

Kvällen innan recensionen skulle publiceras avskedades Atwater från museet. Kort därefter sades också den förlagsredaktör upp som hade skaffat Macmillan förlagsrätten till boken. Macmillan utsattes för allt fler påtryckningar att avstå från "Worlds in Collision", och åtta veckor efter publiceringen överlät förlaget utgivningsrätten till Doubleday & Co. Det var en unik händelse i förlagsvärlden, för boken låg då som etta på *New York Times* bestsellerlista över icke-skönlitteratur.

Den första reaktionen mot Velikovskys idéer var så häftig att den påminde en del iakttagare om hur Galilei förföljdes av inkvisitionen. Men till skillnad från Galilei kunde Velikovsky inte förmås att ta tillbaka sin åsikt genom påtryckningar. Och sedan dess har det strömmat in vittnesbörd – via radioteleskop och rymdsonder – som bekräftar många av hans påståenden.

Kosmisk katastrof

IMMANUEL Velikovskys uppseendeväckande teorier är produkten av ett ingående tvärvetenskapligt studium av antikens historia. Velikovsky är en lång, vithårig och oerhört envis forskare. Han föddes i Ryssland i juni 1895 och gick i skola i Moskva. Då han inte kunde komma in vid Moskvas kejserliga universitet därför att klausulerna föreskrev att endast ett begränsat antal judar skulle antas, började han förberedande medicinstudier i Skottland på våren 1914.

Vid första världskrigets utbrott befann han sig i Moskva på sommarferier. Eftersom han inte kunde återvända till Skottland studerade han antikens historia och andra humanistiska ämnen vid det fria universitetet i den ryska huvudstaden. År 1915 vann han äntligen inträde vid Moskvas universitet, där han 1921 fick medicine doktorsgrad. Han flyttade till Berlin, där han grundade och utgav "Scripta Universitatis", en serie monografier av framstående judiska forskare från hela världen. Albert Einstein var en uppmärksammad medarbetare.

År 1924 hade Velikovsky flyttat till Jerusalem, där han började praktisera som läkare. Senare studerade han psykoanalys i Wien för Sigmund Freuds förste lärjunge, Wilhelm Stekel.

År 1939 kom Velikovsky till USA på sabbatsår. Medan han sysslade med forskning för att skriva en bok om "Freud och hans hjältar" slogs han av tanken att Bibelns berättelse om uttåget ur Egypten och hemsökelserna mycket väl kunde vara mer än en ren allegori eller en enkel myt – att den kanske rymde en skildring av händelser som verkligen hade inträffat. Om det förhöll sig så, resonerade han, borde det finnas andra skildringar som stämde med dem som förekom i Gamla testamentet. Velikovsky blev helt fängslad av denna tanke och började forska efter en egyptisk version av historien om judarnas uttåg, trots att det ansågs att någon sådan version inte existerade. Till slut lyckades han spåra upp en papyrusrulle nedtecknad av egyptiern Ipuwer, med en ögonvittnesskildring av Egyptens hemsökelser. I många avseenden var den slående lik framställningen i Andra Mosebok.

Velikovsky började gå igenom antikens historia på jakt efter andra paralleller. Han fann vad han sökte och hans förmodan förvandlades till övertygelse: en serie kosmiska omvälvningar hade ändrat den antika historiens förlopp. Nu påbörjade han ett monumentalt livsverk, en rekonstruktion av antikens historia i enlighet med denna nya världsåskådning. Det ledde till att han publicerade "Worlds in Collision" och senare "Ages in Chaos" (ung. "Tidsåldrar i kaos").

Hans sammanställning grundade sig på så vitt skilda ämnesområden som fysik, mytologi, genetik, psykologi, arkeologi, astronomi, paleontologi, historia, geologi och antropologi. Varje område gav sina pusselbitar till bevismaterialet, och eftersom bitarna passade så väl ihop blev Velikovsky övertygad om att Isaac Newtons vision av ett välordnat, oföränderligt solsystem som alltsedan tidernas begynnelse rört sig med ett urverks precision, inte var riktig. Han kom till den slutsatsen att jordens bana kring solen i själva verket hade blivit avbruten på ett våldsamt sätt. Frågan var bara hur det hade gått till.

Någon gång för över 4.000 år sedan upplevde enligt Velikovskys tolkning av antika texter jätteplaneten Jupiter (omkring 320 gånger så stor som jorden) en skakande omvälvning varvid ett planetstort stycke av dess kropp vräktes ut i rymden. Den eldsprutande nya medlemmen av solsystemet – protoplaneten Venus – rusade i en lång bana mot solen i en sådan riktning att den så småningom skulle hota jorden.

För Velikovsky stod det klart att Venus tillkomst som en fantastisk eldsflamma i skyn hade nedtecknats av människor runtom i världen. "I Grekland", skrev han i "Worlds in Collision", "var gudinnan som plötsligt uppenbarade sig på himlen Pallas Athena. Hon föddes ur Zeus-Jupiters huvud." För kineserna omspände Venus himlen och tävlade med solen i strålglans. I en rabbinsk nedteckning från antiken står det att "Venus strålande ljus flammar från ena änden av kosmos till den andra".

I mitten av femtonde århundradet f.Kr., fortsatte Velikovskys teorier, gick jorden i sin bana runt solen in i ytterkanterna av protoplanetens stoft- och gasslingor. Ett fint rött stoft fyllde luften och färgade kontinenterna och haven blodröda. Människorna grävde frenetiskt efter underjordiska källor som inte var förorenade av det röda stoftet.

"Då förvandlades allt vatten i floden till blod . . . Men i hela Egypten grävde man runt omkring Nilfloden efter vatten till att dricka", står det i Andra Mosebok 7:20–24. "Floden är blod . . . Människorna drar sig för att smaka det – alla mänskliga varelser törsta efter vatten", bekräftar den vise egyptiern Ipuwer.

Eld och syndaflod

ALLTEFTERSOM jorden fortsatte att röra sig genom kometsvansen, hävdar Velikovsky, blev partiklarna grövre och större, tills vår planet bombarderades med skurar av meteoriter som uppmärksammades över hela världen. Så här skriver Andra Mosebok: "Och det haglade, och bland hagelskurarna flammade eld; och haglet var så svårt, att dess like icke hade varit i hela Egyptens land från den tid det blev befolkat . . . Och haglet slog ned alla markens örter och slog sönder alla markens träd." Ipuwer instämmer: "Träden äro förstörda. Inga frukter eller örter hittas. Det som syntes i går har gått förlorat." Dessa ting inträffade, heter det i de mexikanska Cuauhtitlan-krönikorna, när himlen "lät det regna, icke vatten utan eld och glödheta stenar".

Så inträffade en ännu mera fasansfull händelse. Popol-Vuh, mayafolkets heliga bok, berättar om den: "Det var undergång och förstörelse . . . en stor översvämning . . . folk dränktes i ett klibbigt stoft som regnade ned från himlen." Vad som hände, säger Velikovsky, var att gaser i protoplanetens svans förenades, varvid det bildades petroleum. En del av det

regnade ner utan att antändas, men en del blandades med syre i jordatmosfären och tog eld. Det såg ut som om himlen exploderade i lågor, och ett fruktansvärt eldregn föll från Sibirien till Sydamerika.

Nu trängde jorden djupare in i kometsvansen i en sådan kurs att den skulle vara nära att kollidera med kometens stora huvud. Våldsamma orkaner hemsökte Egypten och andra länder. Ett kraftigt skalv skakade jorden och välte den kring sin axel. Som en följd av protoplanetens dragningskraft veckades och förändrades jordskorpan. Städer jämnades med marken, öar slets sönder, berg spydde ut lava, hav trängde in över kontinenterna. De flesta av jordens djur och människor gick under.

"Då rämnade himlen och spillror föll ned och dödade allt och alla. Himmel och jord bytte plats", heter det i folktraditionen hos cashinauafolket i västra Brasilien. Kina hemsöktes av skadeinsekter och landet stod i lågor. Så rann havets vatten in över kontinenten, och enligt en antik text "nådde det över de stora höjderna och hotade himlen med sina flodvågor".

Jorden välte över en bit åt ena sidan. En del av den låg nu i långvarigt mörker och en del i lika långvarigt dagsljus. Perserna iakttog förstummade hur en enda dag blev tre dagar innan den gick över i en natt som varade tre gånger så länge som vanligt. Kineserna skrev om en otrolig tid då solen inte gick ner på flera dagar och hela landet brann.

Enligt Velikovsky hade katastrofen också ansvaret för det mest minnesrika dramat i Gamla testamentet – judarnas uttåg ur Egypten. Den fruktansvärda förödelsen störtade det egyptiska Mellersta riket, och Moses förde Israels folk, som fordom hade varit slavar, ut ur det ödelagda landet. Då de flydde över gränsen rörde sig den väldiga eld- och rökpelaren framför dem.

Den visade de flyende judarna vägen till Pi-Hahirot intill Röda havet. Bakom dem kom den rasande och hämndgirige Farao och hans armé tågande. Framför dem låg havsbottnen kal och blottad och vattnet tvingades högt upp på båda sidorna av jordskorpans växlande rörelser och protoplanetens dragningskraft och elektromagnetiska påverkan. Judarna tvekade, men rusade sedan tvärs över havsbottnen som enligt rabbinska källor var het. Då Faraos arméer kom dit urladdades en otroligt stark åskvigg mellan jorden och protoplaneten. Vattnet hade förut stått som murar, men nu rasade murarna.

Över hela världen var befolkningen så gott som förintad. De överlevande hotades av svält. Och då inträffade ännu ett fenomen som finns nedtecknat från Island till Indien och även i Gamla testamentet. Kometsvansens kolväte, som hade dränkt jorden i petroleum, förändrades nu långsamt i jordatmosfären, kanske genom bakteriepåverkan, kanske genom ständiga elektriska urladdningar, till något ätbart – judarnas manna, grekernas ambrosia, hinduernas honungsliknande madhu.

Att protoplaneten Venus kom så nära åstadkom gravitationsstörningar som helt ändrade jordaxelns riktning. Uppskakade och förvirrade såg jordens folk solen gå upp i väster och ner i öster. Årstiderna bytte plats. "Vintern har kommit som sommar, månaderna är omkastade och dygnets timmar har råkat i oordning", konstaterar en egyptisk papyrusrulle. I Kina skickade kejsaren forskare till alla fyra hörnen av det nu mörka landet för att göra en ny lokalisering av de fyra väderstrecken och för att utarbeta en ny almanacka. Under en generation var jorden svept i ett molntäcke – Skriftens dödsskugga, den nordiska kulturens Ragnarök. Enligt mayaindianska källor varade detta i 25 år.

Sakta började jorden och dess befolkning återhämta sig. Men bara 50 år senare – enligt Velikovskys tolkning av antika källor var det omkring år 1400 före Kristus – gjorde Venus en andra attack mot jorden. Jordaxeln rubbades igen och jorden böljade och skrynklades. De få städer som hade återuppbyggts flammade upp och föll samman i spillror. Josua berättar om kananéerna att "Herren lät stora stenar falla över dem från himmelen". På andra sidan jorden talar mexikanska nedteckningar om en förlängd natt. Än en gång ödelades jorden av jordbävningar, orkaner som drabbade hela världen samt förändringar av kontinenterna.

De folk i världen som överlevde den andra katastrofen böjde knä för den fruktade Venus, eldens och förödelsens gudinna, och sökte var och en på det sätt som respektive kulturarv föreskrev blidka henne med människooffer och blodiga riter, med böner och besvärjelser. Kilskriftstavlor som påträffats i ruinerna av biblioteket i Nineve, Assyriens huvudstad, berättar om Venus nyckfulla beteende. De uppskrämda babylonierna vädjade till himlens vilsegångna drottning att hon skulle lämna jorden i fred: "Hur länge ämnar du dröja, himlens och jordens härskarinna?"

Tungt vägande bevis

VELIKOVSKYS teori om Venus roll gav en förklaring till en omfattande samling myter, sägner och antik astronomisk och historisk litteratur. Den gjorde det också möjligt för honom att komma med vissa säkra utsagor om vårt solsystem.

Lionel Rubinov, filosofiprofessor vid Trent-universitetet i Canada, uttrycker saken så här: "Velikovsky börjar med myter och litteratur, och han utvecklar hypoteser som han sedan tillämpar på tolkningen av naturfenomen. Det anmärkningsvärda är att när undersökningsresultaten till sist läggs fram är de ägnade att bekräfta hans hypoteser."

Det första av Velikovskys påståenden – att Venus våldsamt stöttes ut från Jupiter som en väldig protoplanet – mottogs med förakt och hånfulla kommentarer. Enligt den förhärskande astronomiska hypotesen uppkommer kometer utanför solsystemet genom en enorm sammanklumpning av kosmiska spillror. Men tio år efter utgivningen av "Worlds in Collision" visade den ansedde brittiske kosmologen R. A. Lyttleton på matematisk väg att Venus – ja alla de "inre" planeterna – har uppkommit genom eruptioner från Jupiter, om än mycket tidigare än Velikovsky antyder. År 1974 sände så Venus-sonden Mariner 10 via radio uppgifter som gav ännu mer trovärdighet åt tesen. "Sparsamma oregelbundna drag, iakttagna nedanför och i samma riktning som planeten", rapporterade laget av vetenskapsmän som studerade resultaten från Mariner, "tyder på närvaron av en kometliknande svans . . ."

Velikovsky hävdade att Venus varit "vitglödgat" het i historisk tid. (År 1950 trodde de flesta astronomer att den bara var några grader varmare än jorden och säkerligen inte över vattnets kokpunkt, alltså 100 grader Celsius.) Han spådde att Venus trots flera tusen års avkylning fortfarande skulle visa sig vara oerhört het. Och då Mariner II år 1962 flög förbi Venus registrerades en yttemperatur på över 400 grader Celsius, 100 grader över blyets smältpunkt, och senare och exaktare mätningar har höjt den noteringen till nära 500 grader.

Velikovsky hävdade vidare att Venus är omgiven av en mycket tät atmosfär. Detta bestreds av hans recensent och motståndare 1951, den kunglige astronomen sir Spencer Jones, som vidhöll att Venus har mindre atmosfär än jorden.

År 1966 krossades den ryska sonden Venera 3, som inte var rustad för det oerhörda tryck den mötte då den var på väg ner mot Venus yta. Det visade sig att Venus atmosfär är 95 gånger så tät som jordatmosfären.

Velikovskys teori om denna atmosfärs kemiska sammansättning var också kontroversiell. Han hävdade "att i historisk tid upptogs den strimformiga delen av protoplaneten Venus delvis i den atmosfär och det moln som täckte Venus och att det troligen ännu i denna dag finns kolväten där eller, vilket är helt möjligt, organiska molekyler."

Vissa organiska molekyler som Velikovsky betraktar som ett ursprung till den manna som föll över jorden består av kol, väte och syre. I februari 1974 fann Mariner 10 dessa tre grundämnen i Venus övre atmosfär, ovanför molntäcket – och det var ett starkt stöd för Velikovskys åsikt. Om det finns kolväten eller organiska molekyler i allmänhet är fortfarande tveksamt. De kanske kan finnas under molntäcket, och de kan ha undergått kemiska förändringar genom hetta och andra faktorer under de senaste 3.500 åren. Resultaten av de färder som de ryska rymdsonderna Venera 9 och 10 företog genom Venus atmosfär hösten 1975 kan kanske komma att kasta ytterligare ljus över frågan.

Velikovsky hävdade att rymden inte är något vakuum och att elektromagnetismen spelar en fundamental roll i solsystemet och i universum i allmänhet. Nästan utan undantag anmälde astronomerna avvikande meningar. Det gjorde också Albert Einstein som Velikovsky känt sedan början av 20-talet. Einstein var positivt inställd till en del av Velikovskys grunduppfattningar men opponerade sig kraftigt mot hans teori att rymden skulle vara genomkorsad av magnetfält, att solen och planeterna är laddade kroppar och att elektromagnetismen spelar någon roll i rymdmekaniken.

I juni 1954, då de båda två bodde i Princeton, New Jersey, erbjöd sig Velikovsky att slå vad om vem som hade rätt i tvisten om huruvida Jupiter avger radiosignaler – vilket Velikovsky hävdade att den gjorde. Einstein svarade, som han hade för vana, med att göra några marginalanteckningar på papperet med utmaningen. En av dessa anteckningar avfärdade tanken på att sådana radiosignaler skulle avges från Jupiter. Tio månader senare, i början av 1955, fick astronomer vid Carnegieinstitutet en lätt chock då de hörde starka radiosignaler från Jupiter. Då Einstein fick höra nyheten förklarade han med eftertryck att han med hjälp av sitt inflytande skulle se till att Velikovskys teori blev testad. Nio dagar senare dog han – med "Worlds in Collision" liggande uppslagen på skrivbordet.

Hot från Mars

FLERA århundraden efter det att Venus enligt Velikovskys rekonstruktion av händelseförloppet hade hotat jorden två gånger var den nära att kollidera med Mars. Och "Mars, som bara hade ungefär en åttondel av Venus volym, var inget problem för henne". Under åttonde århundradet f.Kr. eller tidigare drogs den mindre planeten ut ur sin bana och kastades in i en ny bana runt solen, en bana som hotade jorden. Antikens krönikor och heliga böcker berättar om ett våldsamt tumult på himlen då Mars närmade sig. Jorden vacklade i sin egen bana. Återigen störtade städer samman, jordbävningar slet upp jordytan och människor dog under den geofysiska omvälvningen. Profeterna Jesaja, Hosea, Joel och Amos skildrade dessa katastrofer, och de beskrivs också av Homeros i Iliaden. Följderna av att Mars hade kommit så nära var inte lika ödesdigra som när Venus hade närmat sig jorden, men de var tillräckligt stora för att rubba jordens axel och bana. Den gamla almanackan med 12 månader om vardera 30 dagar stämde inte längre. Under åttonde och sjunde århundradet f.Kr. gjordes almanackorna om över hela världen.

Mars återvände vart femtonde år. Vid ett tillfälle då Mars och jorden var som närmast intill varandra och dragningskraften mellan dem var som störst inträffade det, enligt Velikovsky, att solen tycktes gå ner för tidigt. Händelsen sägs av judarna och den återges i Midrash – de gamla judiska kommentarerna till Gamla testamentet. Solen sjönk ner bortom horisonten flera timmar innan den normalt brukade gå ner. Grekerna och andra folk iakttog samma fenomen och beskrev det.

Trots att Mars åstadkom långt mindre skadegörelse än Venus hade gjort ungefär sju sekler tidigare, blev den nu en ledande, vild gud bland människans himmelska makter. Velikovsky tror att sista gången Mars närmade sig på detta syndaflodsartade sätt var på våren år 687 f.Kr. Det året tågade den assyriske kungen Sanherib mot judakungen Hesekiel med uppsåt att erövra Jerusalem. På kvällen den 23 mars, den första kvällen i den judiska påskhögtiden, släppte Mars lös "en vindpust från himlen" som enligt Konunga- och Krönikeböckerna dödade 185.000 man ur invasionsarmén.

Samma kväll registrerade kineserna ett stort tumult på himlen. "På kvällen", skriver Bambuböckerna, som också anger datum för händelsen, "föll stjärnorna som regn. Jorden skalv." Franska forskare har räknat ut att detta inträffade den 23 mars år 687 f.Kr. För romarna blev den 23 mars Tubilustrium-högtiden, en stor högtidsdag till krigsguden Mars ära.

Då Mars gjorde sitt sista fruktansvärda anfall mot jorden hände det på vissa breddgrader att den uppgående solen dök ner igen under horisonten. Att solen slog till reträtt berodde på en rubbning av jordaxeln, en rubbning som nästan korrigerade den som hade uppstått en generation tidigare. "Så gick solen på kung Ahas' solvisare tillbaka de tio steg som den redan hade lagt till rygga", skrev profeten Jesaja.

Sent omsider blev himlen mera fridfull. Mars fördrevs ur jordens farozon. Och Venus, som hade iklätt sig en dominerande roll på himlen och svingade sig upp i zenit, sjönk tillbaka och blev en morgon- och aftonstjärna som aldrig når upp till zenit.

Enligt Velikovsky måste Mars också ha spår kvar av sin vilda framfart över himlen. Han misstänkte att planeten åtminstone delvis skulle ha en månliknande yta med kratrar och gropar. Och det har visat sig vara så. Till astronomernas överraskning visar bilder som har skickats till jorden från rymdsonder en skrovlig yta, märkt av rester av väldiga kratrar, stora förkastningar och sprickor och andra spår som vittnar om någon sorts kraftig geologisk påfrestning. Sedan 1945 hade Velikovsky också hävdat att de sällsynta gaserna argon och neon skulle finnas i stora mängder i Mars atmosfär, fastän experterna förklarade att det inte fanns någon grund för en sådan slutsats. För ett år sedan hittade ryska sonder som sändes till Mars en avsevärd mängd argon och neon i den förtunnade Mars-atmosfären.

Månen bör också bära spår av dessa händelser. Den 21 juli 1969, den dag då människan först satte sin fot på månens yta, publicerade *New York Times* en artikel av Velikovsky där han sammanfattade vad han tidigare hade hävdat om månen:

"Jag vidhåller att för mindre än 3.000 år sedan var månens yta upprepade gånger en smält och

flytande massa som bubblade av hetta. Det är tänkbart att månens stenblock och lavamassor kan vara rika på kvardröjande magnetism. Det skulle inte förvåna mig om asfalt, karbider eller karbonater skulle visa sig ingå i stenblocken. Jag hävdar att en utomordentligt stark radioaktivitet – en följd av interplanetära urladdningar – kommer att påträffas inom vissa områden. Jag hävdar också att månbävningarna måste vara talrika."

Dessa och andra förutsägelser gjordes i ett memorandum till H.H. Hess, rymdstyrelsens ordförande vid amerikanska vetenskapsakademin. De flesta astronomer och geologer ansåg dem långsökta eller helt omöjliga. Till deras förvåning bekräftades Velikovskys påståenden när man analyserade stenprover och annat material som samlats in vid sex Apollo-expeditioner till månen.

Ledtrådar till katastrofen

VELIKOVSKYS sökande efter spår av kosmiska katastrofer kom honom att ifrågasätta en av hörnstenarna i den moderna biologin – Darwins utvecklingsteori. För i ben efter otaliga djur, en del av dem utdöda arter, andra fortfarande existerande, ser han bevis på plötslig utplåning och mutation – inte på långsam utveckling. I "Earth in Upheaval" (ung. "Jord i omvälvning"), en bok som hade till syfte att presentera geologiska och paleontologiska bevis till stöd för "Worlds in Collision", pekar Velikovsky på de söndertrasade skeletten av helt omaka djurarter som ligger med benknotorna hopblandade i jättelika gravfält runtom i världen.

Darwin träffade på spår av en katastrof under sin upptäcktsresa med fartyget "Beagle". "Det är omöjligt", skrev han i sin dagbok den 9 januari 1834, "att tänka på den amerikanska kontinentens ändrade förhållanden utan att känna den djupaste förvåning. Förr i tiden måste den ha vimlat av jättelika vidunder – nu finner vi rena dvärgarna här. Vad är det då som har utrotat så många arter och hela släkten? Först känner man sig utan vidare frestad att tro att det är fråga om någon stor katastrof. Men om man på det sättet skall tillintetgöra både stora och små djur i södra Patagonien, i Brasilien, i Cordillererbergen i Peru och i Nordamerika upp till Berings sund, då måste man skaka om hela jorden."

Den tidens vetenskapsmän förkastade katastrofteorierna, och enligt Velikovsky "försökte Darwin senare visa att det som föreföll vara resultatet av världskatastrofer kunde förklaras som en följd av långsamma förändringar som mångfaldigats under tidernas lopp utan att någon våldsammare händelse inträffat."

Velikovsky, som tror att jorden verkligen blev "omskakad", tillbakavisar inte helt Darwins åsikt. "I det naturliga urvalet", skrev han, "sållades alla de former bort som inte kunde klara konkurrensen eller de hastigt förändrade förhållandena i en värld i omvälvning." Men han anser att det naturliga urvalet inte kan vara anledningen till den plötsliga utrotningen av hela arter och inte heller till uppkomsten av nya. Dessa tror han kom till med början under den tid då det inte fanns några människor, och de utvecklades vidare allteftersom jorden utsattes för upprepade katastrofer.

"Velikovsky-fenomenet"

GENOM åren har den vetenskapliga världens inställning till Velikovskys teorier inte ändrats nämnvärt. Astronomerna sätter fortfarande föga tilltro till hans påståenden att Venus utstöttes från Jupiter som komet och att jordaxeln plötsligt rubbades för omkring 3.500 och 2.700 år sedan. Geologen Stephen Jay Gould skrev nyligen i *Natural History* att han tänkte "fortsätta att forska i allt kätteri som predikas av icke-fackmän. Tyvärr tror jag inte att Velikovsky kommer att tillhöra segrarna i det här spelet." Faktum är att Velikovsky har fått alla möjliga öknamn, bland andra "stollen".

Ändå är kraften i hans idéer oförminskad. I en värld som hemsöks av ständiga krig och konflikter och oro och där gamla samhällssystem rasar samman, där kan en teori som får ut någon logisk mening i dagens kosmiska undersökningar och vår invecklade historia försvara sin plats i mänskligt tänkande – och detta med allt större rätt alltefter som det ena beviset efter det andra för teorins giltighet kommer fram.

Sedan "Worlds in Collision" kom ut 1950 har den tryckts ett otal gånger på åtskilliga språk. Ett antal tidskrifter har ägnat hela nummer åt Velikovskys teorier och vid talrika universitet har man ordnat kurser och seminarier om dem. Vetenskapliga avhandlingar skrivs om hans teorier på områden som sträcker sig från antikens historia till statskunskap. I mängder av böcker har man diskuterat för och emot Velikovskys idéer. Tidskriften *Science* konstaterar i en kommentar till Velikovsky-fenomenet att "hans idéer tycks nu vara ett halvpermanent inslag i det amerikanska intellektuella landskapet".

Vid ett symposium anordnat av det amerikanska vetenskapssamfundet AAAS i februari 1974 deltog Velikovsky i en krävande sjutimmarsdebatt och mot honom stod en mycket kritisk panel som var fast besluten att bevisa att han hade fel. Velikovsky levererade ett kraftfullt, övertygande försvar för sin ståndpunkt. Då han slutat sitt anförande, reste sig den stora åhörarskaran, bestående av AAAS-medlemmar och deras gäster, och gav honom en lång, ovationsartad applåd.

Sedan skrev astronomen vid Cornell-universitetet Carl Sagan förordet till en 57-sidig avhandling som förhånade Velikovskys världsuppfattning. I den förklarade han: "Där Velikovsky är självständig har han med stor sannolikhet fel . . . där han har rätt har tanken förut funnits hos andra." Men han underlät att kommentera Velikovskys många riktiga teorier på astronomins område.

Sedan dess har det hållits fem vetenskapliga symposier om Velikovskys verk. Som om det var meningen att Velikovskys kritiker skulle bli ännu mer förvirrade, lämnade Jupiter-sonderna Pioneer 10 och 11 och Mariner 10, som flög förbi Venus och Merkurius, nya informationer som gav ytterligare stöd för Velikovskys idéer.

Velikovsky och de som stöder honom – många av dem är vetenskapsmän – fortsätter att med kraft försvara hans åsikter. "Det har egentligen inte så stor betydelse vilken roll mina idéer spelar i den vetenskapliga revolution som nu går fram över alla områden", sa Velikovsky vid AAAS-symposiet. "Men jag hoppas att det här symposiet är ett försenat erkännande av att man inte åstadkommer någonting genom att ropa gåpord i stället för att undersöka, genom att gyckla i stället för att läsa och tänka efter. Ingen av mina kritiker kan utplåna magnetfälten. Ingen kan tysta ljuden från Jupiter. Ingen kan kyla ner Venus. Och ingen kan ändra en enda mening i mina böcker."

Ny UFO-tidning ges ut i Sala. . .

Första numret av den nya UFO-tidningen är färdigtryckt och en del av upplagan lastad i bilen för vidare befordran till UFO-expon i Köping. De stolta utgivarna är fr.v. Håkan Ekstrand, Anna-Nita Nilsson och Mats Nilsson.

— Nu har vi blivit tidningsutgivare också!

Det kan salaborna Mats och Anna-Nita Nilsson samt Håkan Ekstrand med rätta utbrista. I dagarna kommer nämligen första numret av en ny tidskrift om UFO (unidentified flying objects = oidentifierade flygande föremål). Den heter UFO-Sverige-Aktuellt och de stolta utgivarna återfinns i Sala tvärvetenskapliga förening.

— Sala tvärvetenskapliga förening fungerar sedan drygt ett år som organisationen UFO-Sveriges centralgrupp. I UFO-Sveriges stadgar står att man ska ge ut en rikstidning. Det har funnits en sådan tidigare, men nu har centralgruppen fått ta hand om utgivningen. Och då startar vi alltså den här nya tidskriften, berättar Mats Nilsson.

I redaktionen för den nya UFO-Sverige-Aktuellt återfinns Mats och hans syster Anna-Nita, Håkan Ekstrand samt ytterligare sex medlemmar. Ansvarig utgivare är Håkan Ekstrand. Han säger:

— Det har blivit många sena nätter inför det första numret av tidningen, men nu känner vi oss ganska nöjda.

— Ja, det är ju verkligen roligt att jobba fram en tidning så här från början till slut. Vi har ju ställt samman och ordnat allt förutom själva tryckningen, berättar Mats och Anna-Nita.

Materialet till tidskriften, artiklar och annat, produceras dels inom redaktionen, dels samlas det in från andra källor inom och utom Sverige.

Fyra nummer om året är det meningen det ska bli och det första numret har tryckts upp i 9 000 exemplar. Det har finansierats genom frivilliga bidrag från föreningar och enskilda.

— Den ska säljas i första hand genom prenumerationer, men vi hoppas också kunna sprida den på andra vägar. Hela nästa vecka pågår Svensk UFO-80 i Västerås med många olika arrangemang, och då har vi ju chansen att få ut tidningen, säger Håkan Ekstrand.

På onsdagskvällen kördes dessutom 2 000 ex. av den nya tidskriften ner till Köping, där UFO-expon pågår för tredje sommaren i rad.

Vad ska då UFO-Sverige-Aktuellt innehålla?

— Det ska vara gamla och framförallt nya händelser på UFO-området. Och vi vill också gärna ha mer ifrågasättande artiklar, så att det blir litet debatt kring ämnet, menar Håkan Ekstrand.

INGO SWANN

Ingo Swann anser att det finns ett annat, icke-fysiskt universum. Att vi har ett annat jag som är odödligt. Han åstadkommer fenomen som forskarna står frågande inför och vill förklara som funktion av hittills okända partiklar. Vem har rätt? Han eller de?

Han sitter vilsamt tillbakalutad i en fåtölj och ser ut som om han tänkte ta sig en middagslur. Svagt dagsljus silar in genom de fördragna persiennerna, det är tyst och stilla. I själva verket är han i färd med att utföra ett märkligt experiment. Rummet är en laboratoriekammare med datamaskiner uppradade efter väggarna.

På ett bord ett par meter från honom står två termosflaskor inpackade i tjocka lager av isolerande skumplast och metallfolie. Från elektroniska givare inuti flaskorna ringlar sladdar till en instrumentpanel. Känsliga mätare kommer att ge utslag om den minsta temperaturförändring skulle inträffa i flaskorna - något som i praktiken borde vara en omöjlighet.

Men det omöjliga sker: Båda mätarstrålarna börjar krypa uppåt på skalan. Trots den fullständiga isoleringen stiger temperaturen en smula i de båda termoskannorna. En stund senare kallnar de - mätarna sjunker under det ursprungliga gradtalet. Det är små förändringar, knappt någon grad, men nålarna gör tydliga utslag.

Det är mannen i fåtöljen som får termosflaskornas temperatur att förändras med sin blotta viljekraft, eller psykiske energi. Hans namn är Ingo Swann - han är ett av de märkligaste psykoska fenomen som idag studeras av vetenskapen.

Jag träffade honom på Stanfords forskningsinstitut utanför San Francisco där unika experiment pågår på det parapsykologiska området. Målet är att på vetenskaplig väg finna förklaringar till de "övernaturliga" fenomen som vissa personer tycks kunna prestera - den gåtfulla psykiska kraft som allmänt kallas PSI. Experimenten med Ingo Swann har pågått i över ett halvår.

För inte så länge sedan betraktades parapsykologiska fenomen som ingenting annat än övertro och myter. Trots att allvarlig parapsykologisk forskning inleddes redan i slutet av 1920-talet vände de flesta vetenskapsmän detta område ryggen. Men en klar förändring har skett under de senaste åren. Man har börjat tänka om, börjat se "det övernaturliga" som en utmaning för vetenskapen.

Kanske har teknologins svindlande utveckling varit en bidragande orsak. Datasystem, elektronik, hyperkänsliga instrument har hjälpt oss att upptäcka fenomen i naturen som vi tidigare varit blinda för, förstå vad vi nyligen inte ens anade. Vi har insett hur mycket mer det kan finnas som ännu är okänt och outforskat.

Det är få vetenskapsmän idag som anser att ESP (utomsinnlig förnimmelse) är en absolut omöjlighet. Vad som förr hört till seanser med ensamrätt för ockulta sällskap har nu tagits upp på de stora laboratoriernas forskningsprogram. Man försöker vetenskapligt bevisa att vissa människor verkligen har förmåga att överföra tankar till varandra, förutsäga händelser, se det fördolda, kontrollera föremål med sin mentala kraft...

Skulle man komma fram till vetenskapligt tillfredsställande bevis, blir nästa omedelbara fråga: Hur bär de sig åt, dessa människor? Vad är det för mystiska krafter som döljer sig inom dem? En sådan upptäckt skulle innebära fullständig revolution, kullkasta alla elementära fysiska lagar.

Den framstående amerikanske fysikern Gerald Feinberg tror att de psykiska fenomenen en dag kommer att kunna förklaras som funktion av ännu oupptäckta elementarpartiklar - han kallar dem "psykoner".

Envar sin egen byråkrat

1) När det gäller	2) konstruktiv	3) information	4) generaliseras
Beträffande	konsekvent	rationalisering	verifieras
Mot bakgrund av	objektiv	effekt	utvecklas
Rörande	seriös	samordning	förordas
I termer av	subjektiv	instruktion	komprimeras
Under påverkan av	konventionell	ökning	modifieras
Parallellt med	dynamisk	kravanalys	realiseras
5)	6)	7)	8)
principiella	rutiner	i samband med	administrationen
reella	strukturer	med hänsyn till	näringslivet
fundamentala	tendenser	inom ramen för	myndigheten
latenta	hypoteser	avseende på	personalen
godtyckliga	ideologier	i vad avser	intressenterna
informella	konklusioner	i fråga om	utbudet
partiella	restriktioner		utfallet

Den här tabellen är en "språkmaskin" som man kan ha mycket nöje av om man vill ge krångelskrivande myndigheter svar på tal. Den har uppfunnits av språkvårdare Ove Oskarsson.

Gör så här: Börja med vilken rad som helst i spalt 1). Fortsätt sedan med vilken rad som helst i spalt 2) Fortsätt att bygga upp meningen genom att gå vidare till vilken rad som helst i spalt 3). Osv.

Resultatet kan t.ex. bli: "I termer av seriös instruktion komprimeras latenta konklusioner i vad avser personalen". Sex miljoner sådana meningar kan konstrueras - alla säger lika litet på samma pompösa sätt.

20

Han antar att personer begåvade med PSI har förmåga att skapa något slags kraftfält eller strömmar av psykoner, och därigenom bli i stånd att utföra sina säregna prestationer.

Professor Feinberg har tidigare framlagt teorier om framkomsten av andra oupptäckta partiklar - tachyoner - som skulle färdas snabbare än ljuset. Kanske kommer hans hypoteser att besannas en dag. Det återstår mycket för oss att upptäcka både ute i universums vidder och inom människans okända inre rymd.

Rymden är Ingo Swanns stora passion. Han är konstnär till yrket, rymdtecknare. Det han producerar mest är avlägsna framtidsvisioner, svindlande vyer bland vintergatans böljande stjärnmoln, syner som astronauter av kommande generationer kanske en gång får se.

I våras lämnade Ingo Swann sin ateljé i New York för att under ett halvår bosätta sig i San Francisco och stå till förfogande för de parapsykologiska experimenten på Stanfordinstitutet. Ryktet om hans unika PSI-förmåga har spritts över USA från kust till kust. Han fick ett privat arbetsrum vägg i vägg med de forskare som studerar honom.

Det var där jag först träffade Swann, den jovialiske 30-åringen med det vänliga, nästan alltid leende ansiktet. Bekantskapen förmedlades av dr Harold Puthoff som leder experimenten med honom.

Ingo Swann var tillmötesgående och lätt att prata med. Kanske var det för att han betraktade mig som en tecknarkollega. Den sekretess som jag dessförinnan mött på Stanford var med ens som bortblåst. Men det som Swann berättade om sig själv har jag fortfarande svårt att smälta, att ta på allvar.

Jag skulle knappast ha skrivit det här om inte Ingo Swann varit centralfiguren, försökspersonen i de mest omfattande PSI-experiment som hittils utförts i USA - utvald och kontrollerad av forskare som definitivt står med fötterna på jorden.

Min första fråga gällde experimentet med termosflaskorna som ändrade temperatur efter Swanns vilja:

"Hur bär du dig åt"?

"Om jag själv kunde förklra det skulle experimentet inte behövas. Personligen tror jag att det sker genom andlig kontakt med materian. Kanske finner vetenskapen andra uttryck för det med tiden".

"Kan du förklara det där med andlig närmare?"

"Jag tror att vår natur är lika hög grad andlig som kroppslig - att en människa existerar samtidigt i både denna dimension och en annan. Jag får min andliga varelse att fungera i den fysiska världen. Den har naturligtvis inga händer att uträtta något med - men jag bestämmer mig för att något ska förändras, och det sker".

(Måtte forskarna komma med en mer vetenskaplig förklaring.) Men faktum kvarstår att Swann tycks få saker och ting att förändras, styra dem med sin vilja. Visserligen små förändringar på små föremål, men ändå: Han har åstadkommit tydliga utslag på kompasser utan att vidröra dem. Senast demonstrerade han sin förmåga att påverka visaren på en magnetometer som var isolerad på effektivaste kända sätt - avskärmad med en extremt nedkyld, supraledande metallsköld.

Ett annat märkligt experiment: Man har fotograferat Swann med känslig infraröd film medan han i ett helt mörklagt rum gjorde försök att producera ljusenergi ur sin kropp. Ingen av de närvarande såg något, men på plåtarna framträdde tydligt klotformade ljuseffekter vid hans händer och över huvudet.

Ingo Swann berättar att han hade sin första "parapsykiska" upplevelse som treåring när han skulle få mandlarna bortopererade. Han var nersövd men kunde samtidigt se läkarna utföra hela operationen - som om han befunnit sig utanför sin egen kropp.

Läkaren råkade slinta med kniven och skar den lille en smula i halsen. Efteråt lade han mandlarna i en skål och ställde den bakom ett par pappersrullar på ett bord i ett sidorum. Vid uppvaknandet ur narkosen började Ingo gråta och sa att läkaren hade gjort honom illa i halsen. (En i och för sig naturlig reaktion.) Sedan bad han att få sina mandlar som en souvenir. Läkaren förklarade att han hade kastat bort dem, men fick ett svar som gjorde honom perplex:

"Nej det har du inte. Du har gömt dom inne i det andra rummet, bakom pappersrullarna."

Sådana "utanpå-kroppen-upplevelser" har blivit något av en specialitet för Ingo Swann. Man har utfört noggrant kontrollerade experiment med honom i detta tillstånd på Amerikanska Föreningen för Psykisk Forskning i New York - varvid Swann har beskrivit föremål som placerats utom synhåll för honom, som om han hade sett dem från en annan position än den stol där han suttit. Man har velat förklara fenomemnet som ett slags "kringflackande fantasi" i kombination med ESP. Swann själv anser sig vara en fysiskt och psykiskt delbar "dubbelnatur".

"Jag tror att vårt andliga jag lever vidare. Det har ingenting med religion att göra, men betraktar man människan som en både andlig och kroppslig varelse så förefaller det mig som en logisk slutsats", säger Swann.

Jag tror inte forskarna på Stanford uppfattar Swann på samma sätt som han själv gör. De tiger på den punkten - men det framgår ganska klart att de i honom huvudsakligen ser ett försöksobjekt som fått deras instrument att ge oförklarliga utslag. På detta fenomen vill de finna konkreta svar - varför och hur? Swanns abstrakta idéer kan knappast besvara deras frågor.

Dr Brendan O'Regan som är en av de ledande männen inom PSI-forskningen på Stanford säger:

"Vår kropp, som helhet, är känslig för vissa elektromagnetiska våglängder. Vi tar emot och reagerar för fler vågrörelser än våra fem sinnen egentligen medger. Det är ingenting mystiskt med detta, men faktum är att vi uppfångar mer information än vi själva har en aning om.

När vi spanar oerhört långt ut i universum eller in i atomvärldens innersta, finner vi annorlunda och oväntade fenomen. I dag talar sansade fysiker om omkastad tid - negativ massa - tid som flyter baklänges - hastigheter högre än ljusets, som nyligen ansågs vara den yttersta gränsen.

I dag går det inte längre att bortförklara PSI-fenomenen som ett icke vetenskapligt område. Man måste gå runt från det andra hållet och fråga sig varför vetenskapen hittils inte kunnat förklara dessa fenomen".

Ingo Swann har tidigare deltagit i åtskilliga telepatiska experiment, det anses bekräftat att han har förmåga att både mottaga och sända tankesignaler. Men han är inte särskilt road av det.

"Vad är det för nöje med att avlyssna andra människor på gatorna med alla deras problem? Jag har inget som helst intresse av det. Dessutom är resultaten så osäkra. Det vore en annan sak om vi hade en telepatisk formel som alltid gav stabila resultat. På den grunden skulle man kunna bygga en fungerande telepatisk vetenskap. Men någon sådan formel har vi inte än.

Det har talats om att avancerad telepati skulle kunna bli en allvarlig säkerhetsrisk för hela nationer. Det skulle kunna användas i spionagesyfte. Exempelvis för avlyssningar av militära överläggningar."

"Inte skulle jag klara något sådant, säger han. Det är alldeles för komplicerat. Det är en sak att uppfatta en enkel tanke - men en konferens på ett främmande språk, det måste vara en omöjlighet. Jag tror inte att vi behöver oroa oss för att det någonsin ska hända."

"Men tror du att telepatin kommer att utvecklas och få praktisk användning - t ex för rymdfarare i nödläge, när all annan kontakt är bryten. Vad har man för möjligheter att finna formeln?"

"Genom att utforska oss själva som andliga varelser, hellre än som kroppar och hjärnor. Vi vet idag oerhört mycket om kroppen och en hel del om hjärnan, men ingenting av allt detta har ännu förklarat det minsta om vår psykiska förmåga. Säkert bör forskningen kunna utveckla telepati mycket längre", säger Ingo Swann.

Ingo - tanken på det namnet för oss till en viss svensk som blev världsmästare på sin fysiska kraft. Den psykiske mästaren har också svenskt blod i ådrorna. Hans morfar utvandrade till Amerika som murare och var med om att bygga grunden till frihetsstatyn.

Ingo Swann föddes i Colorado, i ett litet samhälle högt uppe i Klippiga bergen. Han studerade konst och biologi i Salt Lake City. Kom med armén till Fjärran Östern, stannade där i tre år och fick tillfälle att studera estetik och konst i Japan, Formosa och Korea. 1958 började han sin bana som konstnär i New York. Sedan dess har han målat över 800 dukar.

"Har ditt måleri påverkats av dina parapsykologiska upplevelser"?

"Ja, ända från början. Jag målade auror av strålning kring kroppar och växter, inte sim auror vanligen målas, följande konturerna av en kropp, utan som jag såg dem - som ett fält av skiftande färger medsvärmar av ljuspunkter, ljusbubblor och flammor av energi."

Det märkliga är att dessa tavlor många exakt (nästan) liknar de unika fotografier som för bara några år sedan offentliggjordes från Sovjet. Bilderna som tagits av den ryske forskaren Semjon Kirlian. Han som har upptäckt en hittills okänd, osynlig strålning som tycks omge alla levande väsen. Han har rullat igång en helt ny vetenskap.

Är det möjligt att Ingo Swann redan för länge sedan har sett det osynliga? Det som vetenskapen först nu på allvar börjat forska i. Det som några ryska fotoplåtar avslöjade av en tillfällighet. "Energikroppen" - vårt andra och okända.

KÄLLA: Allers Nr 38. 23 sept. 1973. ANN/SAT
Eugene Semitjov.

KAN MAN LÄRA SIG SE MED HUDEN?

Flera välkända fysiologer samt den store författaren Anatole France var med om de experiment, som anställdes av Jules Romains för att bevisa att blinda kan lära sig se med huden.

Julses Romains, som beskrivit experimenten i en bok och demonstrerat dem i närvaro av tillförlitliga vittnen, hävdade att de mikroskopiska organ i människans hud, som är kända under namnet Ranviers kroppar, är outvecklade ögon och det är möjligt att lära sig se med dem.

Under Romains ledning lärde sig blinda försökspersoner att skilja på ljus och skugga med "ögonen" i sina kinder, fingrar och näsor. Några av dem var till och med i stånd att urskilja en trycksida och igenkänna olika färger.

Jules Romains teori skulle kunna förklara de många oförklarliga fall av så kallade "röntgenögon" hos folk, som till ex. kan köra bil med en bindel om ögonen. Men redan år 1924 tappade man intresset för saken och Romains experiment förvisades till "obevisade fakta".